

stanju. S pomoću provincijala O. Ivana Kalandrina i ostale redovničke braće u samostanu Gospe od Zdravlja O. Jukić počeo je, pri svršetku svoga drugoga gvardijanstva god. 1840, popravljati i preuređivati samostan. Preudesio je prizemlje, nad prijašnjom tezom podigao zid i uredio sobe, tako da su sobe bile s jedne i s druge strane, pa je samostan sada imao 16 prostorija. Za pomoć obratio se lično i austrijskom caru Ferdinandu I i carici majci Karolini. Ferdinand mu je poslao 800, a Karolina 200 forinti. Sav trošak iznosio je 4050 forinta, a to je podmirio milodarima redovničke braće, dobročinitelja i ostalih vjernika.⁹

Samostan, kako ga je uredio O. Jukić bio je mnogo po-desniji i bolje odgovarao potrebama redovnika, osobito stranih, koji su iz drugih samostana dolazili u Split zbog raznih duhovnih i vremenitih potreba. Ali se do malo počelo osjećati, da je i tako preudešeni samostan premalen, da svi strani redovnici budu primjereno smješteni. Stoga je g. 1862. O. Luka Mihaljević podigao zgradu uz crkvu i napravio 5 novih soba.¹⁰ Ni to nije bilo dovoljno, osobito otkad su se god. 1866 počeli u Splitu držati kapitularni zborovi, koji se od god. 1888 drže isključivo u Splitu, i otkad je samostan Gospe od Zdravlja postao sjedištem provincijalnog starešinstva. To je potaklo O. Ivana Benutića iz K. Staroga, da, za svoga gvardijanstva god. 1894—1898, poduzme akciju oko podizanja samostana na drugi pod. S preporukom provincijala O. Konstantina Krelje iz Drniša obratio se je za pomoć svima starešinama samostana i nekoj drugoj braći u provinciji. U skupljanju milodara po Dalmaciji, kako za dogradnju samostana tako kasnije za uređenje i ukras svetišta, desna ruka bio mu je zauzetni brat lajik Fra Jere Dragičević iz Donjeg Humca na Braču, veliki štovatelj naše drage Gospe od Zdravlja. Načrt za dogradnju samostana izradio je u mjesecu prosincu 1895 inž. N. Nikolić, a radnju su

⁹ Protocollo, 25; Zlatović, Monografije, 408 sl.; Bačić, Nekrolog, 121. U samostanskom arhivu u Splitu čuva se približni Trebovnik ove radnje (Fabbisogno d' approssimazione) od 16 srpnja 1837. Prema ovom Trebovniku troškovi su imali iznositi 8000 forinta; ali je spretnosti O. Jukića pošlo za rukom da ih snizi na 4050.

¹⁰ Libro di fabrica, Uscita, 19.